

— A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozattal csökkentette az EFA által az 1994. január 1-jétől 1999. december 31-ig terjedő időszakra a „Rajna-Meuse árvízvédelem” elnevezésű Interreg II/C közösségi kezdeményezési program keretén belül a Belga Királyságnak, a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, a Francia Köztársaságnak, a Luxemburgi Nagyhercegségnek és a Holland Királyságnak nyújtott támogatást.

A felperes keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozik.

A felperes első jogalként arra hivatkozik, hogy a 4253/88/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 24. cikkének (2) bekezdése értelmében vett pénzügyi korrekció feltételei nem teljesülnek. A felperes szerint ez a rendelkezés nem jogosítja fel a Bizottságot arra, hogy a közigazgatási illetve ellenőrző rendszer adminisztratív hibái vagy azokban felfedezett hiányosságok miatt pénzügyi korrekcióval éljen. Továbbá a felperes azt állítja, hogy még ha a Bizottság a 4253/88 rendelet 24. cikke alapján a közigazgatási, illetve ellenőrző rendszer adminisztratív hibáit vagy azokban felfedezett hiányosságokat tár fel, ezek miatt nincs helye pénzügyi korrekciónak. Egyrészt a „szabálytalanságokat” — amint azt a Bizottság állítja — csak akkor lehet pénzügyi korrekcióval helyrehozni, amennyiben e szabálytalanságok hátrányos hatással vannak vagy voltak az Európai Unió költségvetésére. A felperes álláspontja szerint a Bizottság által kifogásolt intézkedések nem jártak ilyen hatással. Másrészt a felperes arra hivatkozik, hogy az e tekintetben ugyancsak kifogásolt számos projektnél nem került sor a közösségi jog megállapítására.

Második jogalként arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem volt jogosult a 4253/88 rendelet alapján lineáris és kivetített pénzügyi korrekciókat végezni. Ezen túlmenően a felperes azt állítja, hogy a hivatkozott rendelet 24. cikkének világos szövegezése konkrét helyzetekre és mérhető mennyiségekre vonatkozik.

Harmadik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét, és azt állítja, hogy a tagállamok közötti kivetítés — amelynek alapján az egyik tagállam köteles a másik tagállam hibáiért fennálló felelősséget viselni — megengedhetetlen.

⁽¹⁾ A 2052/88 rendeletnek egyrészt a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, másrészt az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.)

2010. március 8-án benyújtott kereset — Németország kontra Bizottság

(T-116/10. sz. ügy)

(2010/C 134/70)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: J. Möller és U. Karpenstein ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) a Németországi Szövetségi Köztársaságban az Északrajna-Vesztfáliát érintő, a 2. célkitűzésbe tartozó programhoz (1997–1999) a C(97) 1120 bizottsági határozattal nyújtott támogatás csökkentéséről szóló, 2009. december 23-i C(2009) 10675 bizottsági határozatot;

— a Törvényszék a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban csökkentette az ERFA-ból a Németországi Szövetségi Köztársaságban az Északrajna-Vesztfáliát érintő, a 2. célkitűzésbe tartozó programhoz (1997–1999) nyújtott támogatást.

Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik.

Első jogalként a felperes előadja, hogy a Bizottság tévesen mérlegelte a tényállást. A felperes álláspontja szerint a Bizottság téves összegeket vett figyelembe az általa alapul vett hibaszint kiszámítása során.

A második jogalap keretében a felperes úgy érvel, hogy a pénzügyi korrekciónak a 4253/88/EGK rendelet⁽¹⁾ 24. cikke (2) bekezdésében foglalt feltételei nem teljesülnek. A felperes álláspontja szerint e rendelkezés nem jogosítja fel a Bizottságot közigazgatási hibák vagy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek állítólagos nem megfelelő működése miatti pénzügyi korrekciókra. A felperes továbbá úgy érvel, hogy más okokból sem jön

figyelembe a Bizottság által elvégzett terjedelmű pénzügyi korrekció. Egyrészt a Bizottság által itt kifogásolt „szabálytalanságok” csak akkor igazolhatnak pénzügyi korrekciókat, ha negatív hatással vannak, illetve voltak az Unió költségvetésére. A felperes szerint a Bizottság által kifogásolt magatartások esetében nem erről volt szó. Másrészt a felperes előadja, hogy számos kifogásolt projekt esetében érdemben sem áll fenn a közösségi jog megsértése.

Harmadik jogalapként a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság a 4253/88 rendelet alapján nem volt jogosult átalány jellegű és extrapolált pénzügyi korrekciókra. A felperes e tekintetben előadja, hogy e rendelet 24. cikkének egyértelmű szövege konkrét esetekre és számszerűsíthető összegekre vonatkozik.

Az utolsó jogalap keretében a felperes előadja, hogy még ha feltételezzük is az átalány jellegű és extrapolált pénzügyi korrekciók elfogadhatóságát, azok *in concreto* jogellenesek. E tekintetben előadja, hogy a Bizottság nem fejtette ki az általa kifogásolt magatartásoknak a „rendszerben rejlő” jellegét, és az átalány jellegű pénzügyi korrekciók nem felelnek meg az arányosság elvének.

(¹) A 2052/88/EGK rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.).

2010. március 8-án benyújtott kereset — ClientEarth és társai kontra Bizottság

(T-120/10. sz. ügy)

(2010/C 134/71)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: ClientEarth (London, Egyesült Királyság), Transport & Environment (Brüsszel, Belgium), European Environmental Bureau (Brüsszel, Belgium) és BirdLife International (Brüsszel, Belgium) (képviselő: S. Hockman QC, Barrister)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az 1049/2001/EK rendeletet (¹) és az 1367/2006/EK rendeletet (²);

— a Törvényszék állapítsa meg, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti okait a kétszintű közigazgatási eljárásban előírt határidőn belül írásbeli válaszban kell közölni, vagy az ezekre való hivatkozásról a jogi védekezés keretében le kell mondani, és hogy ezen okokra egyébiránt nem terjed ki a bírósági felülvizsgálat;

— a Törvényszék semmisítse meg a 2010. február 9-i vitatott határozatot (SG.E3/MM/psi-Ares(2010)70321), amelyben a Bizottság kinyilvánította azon szándékát, hogy a felperesektől visszatart meghatározott, környezeti információkat tartalmazó dokumentumokat;

— a Törvényszék kötelezze az alperest arra, hogy haladéktalanul és módosítások nélkül biztosítsa a hozzáférést a 2009. október 15-i kérelem és a 2009. december 17-i megerősítő kérelem általa végzett felülvizsgálata során meghatározott, valamennyi kért dokumentumhoz és az e kérelmek elbírálása során keletkezett összes dokumentumhoz az 1049/2001/EK rendelet 10. cikke szerint, és

— a Törvényszék az alperest kötelezze a felperes költségeinek — beleértve az esetleges beavatkozók költségeit is — viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek jelen keresetükkel az EUMSZ 263. cikk alapján a Bizottság 2010. február 9-i határozatának megsemmisítését kérik, amelyben a Bizottság kinyilvánította azon szándékát, hogy a felperesektől visszatart meghatározott, az üvegházhatású gázoknak a bioüzemanyagok előállításával okozott kibocsátására vonatkozó környezeti információt tartalmazó dokumentumokat, amelyeket a Bizottság a 2009/28/EK irányelvnek (³) megfelelően készített el és/vagy használt fel.

A felperesek keresetük alátámasztására a következő jogalapokat terjesztik elő:

Először is az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének megsértése, mivel a dokumentumokhoz vagy nem biztosítottak időben hozzáférést, vagy nem közölték a hozzáférés megtagadásának okait. A kérelmet 2009. október 15-én nyújtották be. Az alperes részlegesen elutasította e kérelmet, és négy dokumentumot közzétett, míg körülbelül kétszáz dokumentumot visszatartott. A felperesek vitatták az elutasítás jogi alapját. 2010. február 9-én — a rendeletben előírt határidő lejártakor — a Bizottság megtagadta a fennmaradó dokumentumok közzétételét, és érvényes okokat sem közölt visszatartásukat illetően.